

თეთრი სიზმარი

საქართველოთი ვინ არ დამწვარა,
ან ვინ არ სტირის საქართველოზე,
უძილო ღამემ ცრემლით დაპლვარა
წარსულ დიდების დაღვრემილი მზე.
ბევრი ვიტირეთ... ბევრი ვატირეთ,
გარდავიქმენით სისხლის მდინარედ,
ცრემლებითა ვრწყავთ სამშობლოს ქალებს,
სულს ჩვენვე ვაცმევთ მწუხრისა ძაძებს.

დღესაც საკუთარს მივსდევთ ჩვენ კუბოს,
სასაფლაოს გზა რად არ ილევა!..
სივრცე არ არი, რომ დაიგუბოს
სასომიხდილი მუქარა, წყევა!..

თეთრი აჩრდილი მისდევს ჩვენს კორტეჟს
თეთრი აჩრდილი – თეთრი მადონის.
გზა არ ილევა... თუმც მეწამულ მზეს
აჰა, საცაა ზღვა დაიწონის.

მივდივართ ასე შორეულ გზაზე,
ვარსკვლავნიც ჩვენთან გლოვობენ ცაზე,
სტირის ზარნაშო... ჰკივის აფთარი,
შავი ნალველის გვცემს შავი ქარი.

მადონა, სატრფო, გკოცნი დალალებს,
ჯვარცმული ერის მადონა დედა.
სად დავისვენებთ, სად დავაწყობთ ძვლებს,
გემუდარებით – გვითხარი დედა!..